

מלים אחרונות לאברהם ארליך ז"ל

"בחיוכים של נועם" ו"קוראלים של באך", "נבוכו", "ברכת הנהנין", "בצאת ישראל ממצרים" ו"לקושש קש לתבן" - שירת מקהלה מזמרת הארץ ומהיצירות הקלאסיות. שעות של ניצוח - הכל בתוך תיבות ולפי משקל, הכל מתויק, מסודר, מאורגן, כתוב, ממוספר - יש. חזרות, חזרות, מקהלה, מקהלה וצליל של מנדולינה. אברהם, אברהם, נדם.

עצוב לי היום, אברהם, עצוב לי מאד. איש בעל הומור מיוחד, עוזר בשיעורי חשבון - הידעתם? קורס לחשמל, קורס תברואנים, קורס לניצוח, קורס למנדולינה מתקדמת וקורס החיים.

חיים יפים ושלווים היו לך, אברהם, עם בלה ז"ל, עם רותי הבת ז"ל, סיפור עצוב תכול עיניים, ועם יעקב הבן הבכור הנישא למרום, עם אשתו ונכדיך. סיפור חיים מעניין היה לך עם קלרה. אשה מיוחדת, קלרה, שתבל"א. בצעדים מהירים ומדודים דאגה לך לעניין, לחיים מלאים, ללכת עוד קצת ועוד קצת - עד שעייפת. אמרתי לה - "די, מספיק לי, חיים מלאים היו לי". באמת חיים של נועם, של חיוכים של תוים, של ליל הסדר של ראש השנה, של שירת יחיד ושירת רבים, של נקיון החצר, של ריסוס מונע כל פגע מראש, של שיחות ארוכות עם חברים על המדרכת.

בחיוכים של נועם, אברהם, זה שלך, זה ממך לדור שלם שלמד אצלך ערך שירה, עוצמה של צליל, כח של יחד, שלמות של ניצוח ותמיד לפי הקצב, לשיר ולצעוד במסלול בטוח. מי זוכר?

אנחנו, כולנו, הדור שלך שמספיד אותך - בטח!
ותמיד נזכור

עצוב לי היום, אברהם, עצוב מאד.
איש גדול היית באמת.

בחיוכים של נועם נפרד לעולם, לעדי עד, לנצח!
יהיה זיכרך לטוב!

ידידה למקצוע,
שרה'ה שרון